

เอกสารประกอบการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการ
เพื่อเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
ตำแหน่งเลขที่ ๕๖๒
สังกัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕

โดย

ชื่อ - สกุล นางสาวมนธิรา เสรีเวสารัตน์
ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๕๖๒
สังกัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แบบเค้าโครงผลงานที่จะนำมาประเมิน

๑. ชื่อผลงาน การติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสีย พื้นที่เทศบาลเมืองปาดอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖

๓. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

๓.๑ แนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย เนื่องจากมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามหลากหลาย จึงเป็นจุดหมายที่สำคัญของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก และหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ตคือหาดป่าตอง ซึ่งในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้พื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งภาคธุรกิจการท่องเที่ยว สถานประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร อสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนสถานบริการ ซึ่งล้วนเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ในอำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตาม เทศบาลเมืองปาดองได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนเพื่อรองรับน้ำเสียในพื้นที่ ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ ได้ทำการสำรวจพื้นที่บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง พบว่า ครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ ๕๕ ของพื้นที่ทั้งหมด คงเหลือพื้นที่อีกร้อยละ ๔๕ ที่ไม่สามารถรวบรวมน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย และอาจสันนิษฐานได้ว่ามีการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยไม่ผ่านการบำบัด ซึ่งในแต่ละปีจะปรากฏข่าวว่ามีน้ำเสียไหลลงสู่ทะเลซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวระดับโลกของจังหวัดภูเก็ต สอดคล้องกับผลการตรวจติดตามคุณภาพน้ำคลองปากบางในพื้นที่ตำบลป่าตอง ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖ พบว่า มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม - เสื่อมโทรมมากมาโดยตลอด

สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ พิจารณาเห็นความสำคัญของปัญหาน้ำเสียในพื้นที่ตำบลป่าตองซึ่งเป็นพื้นที่วิกฤตด้านคุณภาพน้ำที่เกิดขึ้น จึงได้กำหนดเป้าหมายในการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมที่ตั้งอยู่บริเวณนอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง ภายใต้โครงการบริหารจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษให้ปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต และพัฒนาศักยภาพในการตรวจวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีความถูกต้อง แม่นยำ น่าเชื่อถือ และสามารถบ่งชี้สถานการณ์มลพิษด้านสิ่งแวดล้อมและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม และส่งเสริม สนับสนุนให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการควบคุมการระบายน้ำทิ้งให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งการให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วม ตลอดจนการพัฒนาขีดความสามารถในการสนับสนุนการดำเนินงานตรวจสอบข้อเท็จจริงเหตุร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการกิจสนับสนุนการตอบโต้เหตุฉุกเฉินด้านสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งหวังว่ากิจกรรมภายใต้โครงการดังกล่าวจะสามารถช่วยลดวิกฤตด้านคุณภาพน้ำ สอดคล้องตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี ซึ่งกำหนดเป้าหมายแผนแม่บทย่อยให้ “แม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศมีระบบนิเวศและทัศนียภาพที่ดี มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น” และบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทย่อย ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ต่อไป

๓.๒ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑.๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓.๑.๒ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

๓.๑.๓ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๓.๑.๔ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒)

๓.๑.๕ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดอาคารประเภท ค. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔

๓.๑.๖ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๑.๗ ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. และอาคารประเภท ข.

๓.๑.๘ ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. อาคารประเภท ข. และอาคารประเภท ค.

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

๔.๑ สรุปสาระสำคัญ

การติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสีย พื้นที่เทศบาลเมืองปาดอง อำเภอเกาะกูด จังหวัดภูเก็ต มีรายละเอียดของวิธีการศึกษาดังนี้

๑. รวบรวม ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น คู่มือการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แนวคิดทฤษฎี ความรู้ทางวิชาการ หรือแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

๒. กำหนดเป้าหมายโดยระบุประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะเข้าทำการตรวจสอบ โดยตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประเภทอาคารบางประเภทและบางขนาด ๓ ประเภท ซึ่งประกอบด้วย

๒.๑ โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ประเภท ก. ข. และ ค.

๒.๒ อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ประเภท ก. ข. และ ค.

๒.๓ ภัตตาคารหรือร้านอาหาร ประเภท ก. ข. และ ค.

๓. รวบรวมประเภทและจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดองจากฐานข้อมูลของเทศบาลเมืองปาดอง และการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลประเภทและจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษ และรวบรวมข้อมูลเหตุร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาน้ำเสียในพื้นที่เทศบาลเมืองปาดอง

๔. วางแผนการติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่เป้าหมาย โดยมีระยะเวลาศึกษาระหว่าง ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖

๕. เข้าตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษตามแผนและบันทึกข้อมูลการตรวจสอบลงในแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยการเข้าตรวจแหล่งกำเนิดมลพิษตามแผนการเข้าตรวจแหล่งกำเนิดมลพิษ และดำเนินขั้นตอนตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้แก่

๕.๑ เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม หรือแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย หรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๒ (๑) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารชุด และแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทภัตตาคารหรือร้านอาหาร

๕.๒ เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้เพื่อส่งวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ ตามพารามิเตอร์ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ

๕.๓ ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองผู้ควบคุมหรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบบำบัดของเสีย หรืออุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น

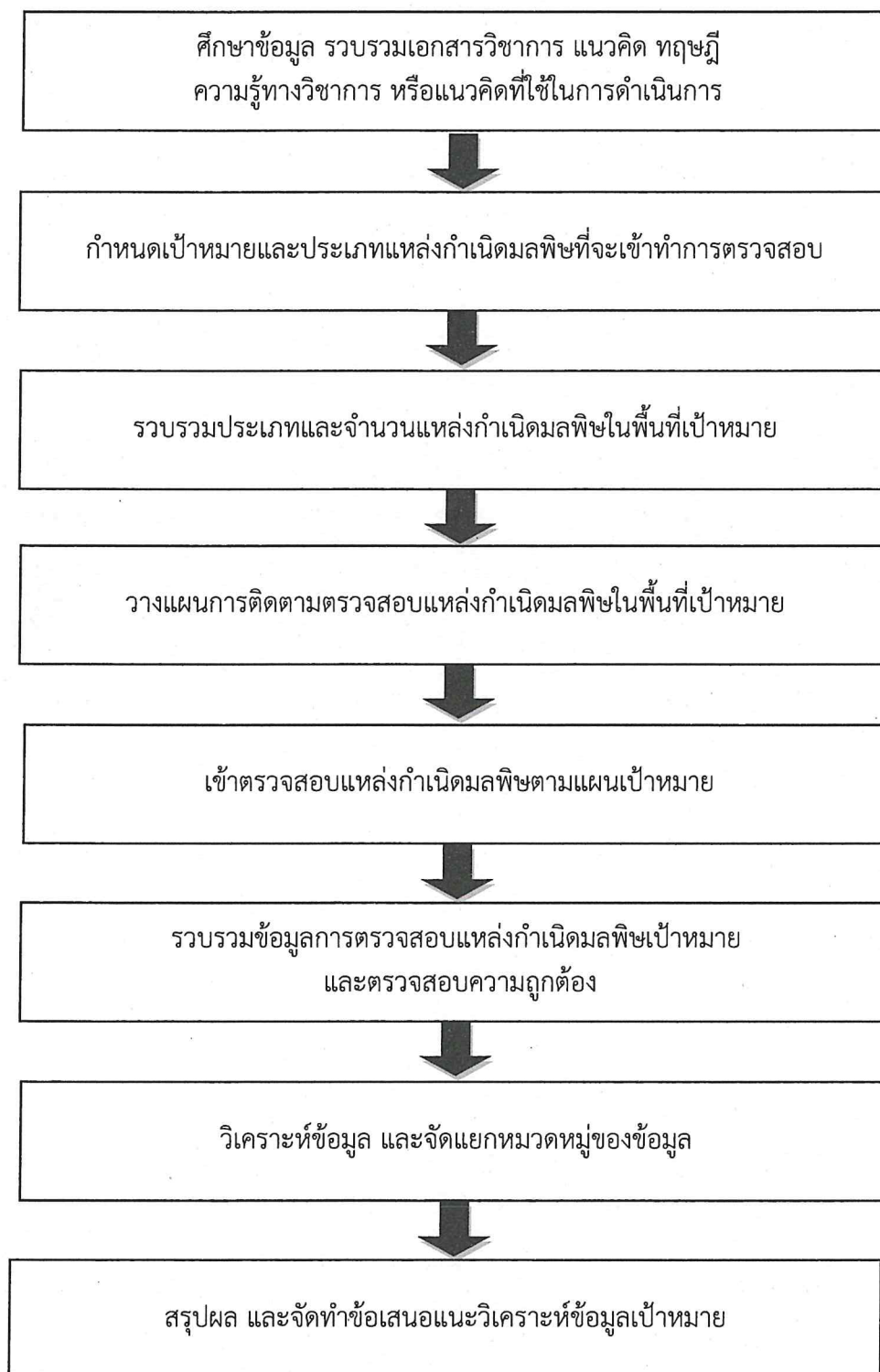
๕.๔ ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตาม มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑หรือ มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๕.๕ ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียหยุดหรือปิดการดำเนินการให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงข้อบัญญัติท้องถิ่นระเบียบประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๒ (๔)

๕.๖ ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมตาม มาตรา ๖๘ หรือ มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้ควบคุมนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวงข้อบัญญัติท้องถิ่นระเบียบประกาศหรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความใน พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๒ (๕)

๖. รวบรวมข้อมูลการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ และตรวจสอบความถูกต้อง

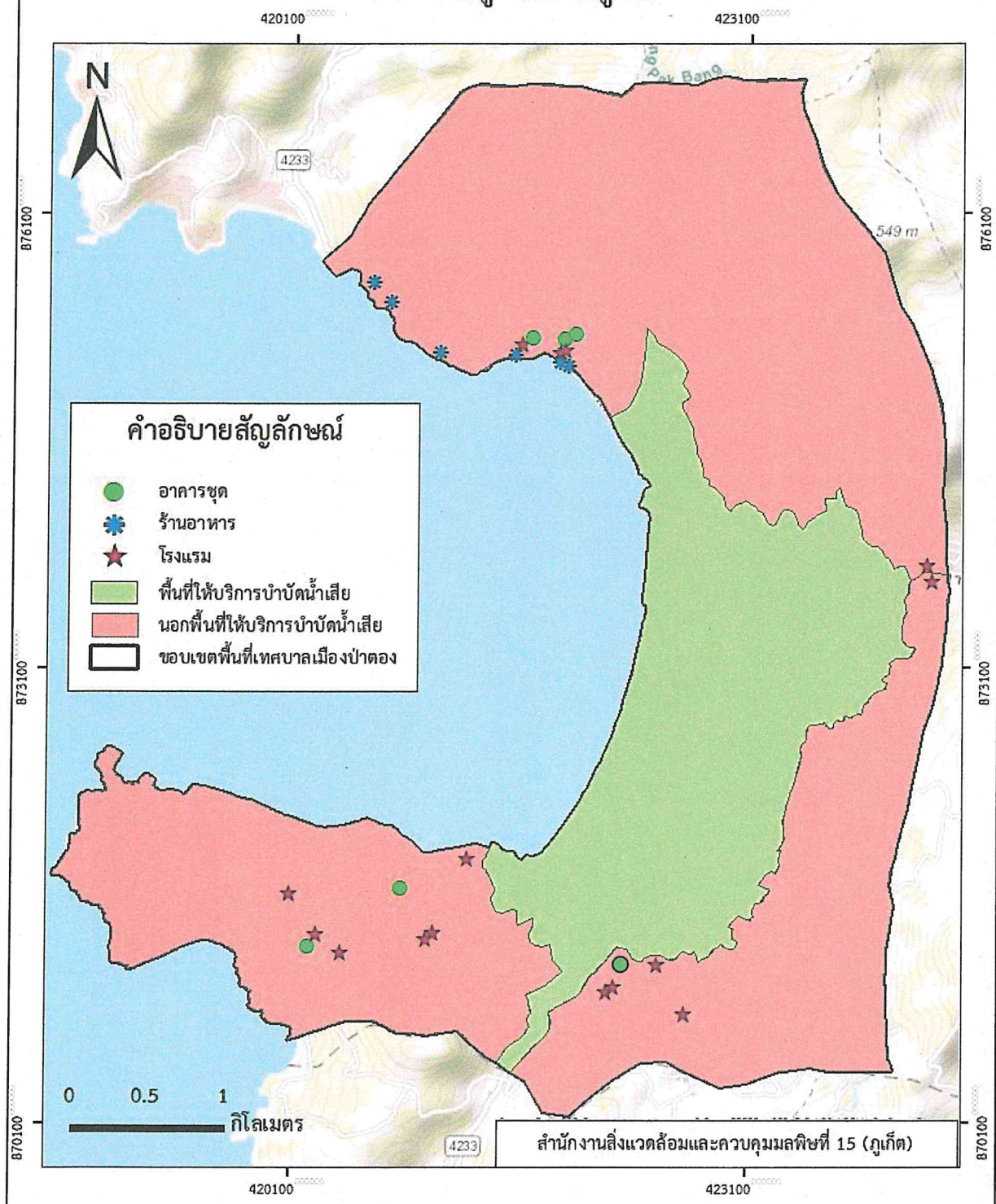
๗. วิเคราะห์ข้อมูล โดยจัดแยกหมวดหมู่ของข้อมูล ได้แก่ ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ แหล่งกำเนิดมลพิษที่มีการระบายหรือไม่ระบายน้ำทิ้ง แหล่งกำเนิดมลพิษที่มีผลคุณภาพน้ำทิ้งเป็นไป หรือไม่เป็นไปตามมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
๘. สรุปผล อภิปรายผลการดำเนินงานและจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มศักยภาพทำงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่มีประสิทธิภาพ

รูปแสดงขั้นตอนการดำเนินการ

แผนที่แสดงแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารบางประเภท
นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสีย เทศบาลเมืองปาดอง
อำเภอกระทุ่ม จังหวัดภูเก็ต

๔.๒ วัตถุประสงค์

๔.๒.๑ เพื่อศึกษาข้อมูลการติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการระบายน้ำเสียออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือสิ่งแวดล้อมภายนอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสีย พื้นที่เทศบาลเมืองปาดอง อำเภอเกาะกู่ จังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๒ เพื่อศึกษาการบูรณาการความร่วมมือในการจัดการน้ำเสีย การแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนสิ่งแวดล้อม ระหว่างชุมชน แหล่งกำเนิดมลพิษ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแนวทางพระราชรัฐ

๔.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน และมีข้อเสนอความเห็นเพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔.๓ เป้าหมายของงาน

๔.๓.๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารบางประเภทและบางขนาด (โรงแรม ร้านอาหาร และอาคารชุด) นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง อำเภอเกาะกู่ จังหวัดภูเก็ต ที่เข้าติดตามตรวจสอบมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม และตระหนักถึงความสำคัญของการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษให้เป็นไปตามมาตรฐาน ก่อนระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๔.๓.๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารบางประเภทและบางขนาด (โรงแรม ร้านอาหาร และอาคารชุด) นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง อำเภอเกาะกู่ จังหวัดภูเก็ต ที่มีผลคุณภาพน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐาน มีการดำเนินการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียทั้งหมดให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด

๕. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

๑. นายเชิดชาย นันทบุตร.....สัดส่วนของผลงาน ร้อยละ ๕
๒. นางสาวณชนก หาญใจ.....สัดส่วนของผลงาน ร้อยละ ๕

๖. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ (สัดส่วนร้อยละ ๙๐)

๖.๑ การรวบรวมประเภทและจำนวนของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง โดยใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลของเทศบาลเมืองปาดองประกอบกับการซ้อนทับข้อมูลบนแผนที่พื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อจำแนกข้อมูลประเภทและจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง พร้อมทั้งลงพื้นที่ตรวจสอบความถูกต้อง

๖.๒ ลงพื้นที่ติดตามตรวจสอบการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง และเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง และดำเนินการส่งตัวอย่างน้ำทิ้งมาตรวจวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการทดสอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕

๖.๓ แจ้งผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ดังนี้

๖.๓.๑ กรณีน้ำทิ้งเป็นไปตามค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ดำเนินการแจ้งผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้งแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทราบ

๖.๓.๒ กรณีน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ดำเนินการแจ้งผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้ง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา ๓๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษสามารถใช้สิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ใช้สิทธิโต้แย้ง จะดำเนินการออกคำสั่งขอให้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียต่อไป

๖.๔ มีหนังสือคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ บังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีผลคุณภาพน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ให้ดำเนินการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียทั้งหมดให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดภายใน ๖๐ วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งฯ

๖.๕ มีหนังสือแจ้งเตือนก่อนครบกำหนดการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ พร้อมทั้งนัดหมายวันและเวลาการเข้าติดตามตรวจสอบหลังครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งดังกล่าว

๖.๖ ติดตามตรวจสอบการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้ดำเนินการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมแล้วเสร็จ หรือเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการออกคำสั่งทางปกครอง พร้อมทั้งเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง และดำเนินการส่งตัวอย่างน้ำทิ้งมาตรวจวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการทดสอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕

๖.๗ แจ้งผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้งแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ดังนี้

๖.๗.๑ กรณีตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด จะดำเนินการแจ้งยุติคำสั่งทางปกครองให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย

๖.๗.๒ กรณีน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด จะเข้าสู่กระบวนการปรับทางปกครอง ตามประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. และอาคารประเภท ข. แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

๖.๗ จัดทำหนังสือขยายเวลาดำเนินการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีความประสงค์จะขอชะลอการบังคับคำสั่งปรับ หรือขอขยายเวลาจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย โดยพิจารณาเหตุผลความจำเป็นและแผนการดำเนินงาน ตามประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. อาคารประเภท ข.

และอาคารประเภท ค. พร้อมทั้งนัดเข้าตรวจสอบการปรับปรุง แก่ระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษอีกครั้ง

๗. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ / คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

๑. จากการศึกษา เรื่อง การติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสีย พื้นที่เทศบาลเมืองปาดอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต มีเป้าหมายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารบางประเภทและบางขนาด (โรงแรม ร้านอาหาร และอาคารชุด) ที่เข้าข่ายที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวนทั้งสิ้น ๒๗ แห่ง ได้แก่ แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม จำนวน ๑๕ แห่ง เป็นโรงแรมประเภท ก. จำนวน ๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๑ โรงแรมประเภท ข. จำนวน ๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖๒ และโรงแรมประเภท ค. จำนวน ๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๒ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดที่เข้าตรวจสอบ แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทร้านอาหาร จำนวน ๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดที่เข้าตรวจสอบ ได้แก่ ร้านอาหารประเภท ข. จำนวน ๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๑ และร้านอาหารประเภท ค. จำนวน ๔ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๑ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดที่เข้าตรวจสอบ และแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารชุด จำนวน ๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดที่เข้าตรวจสอบ ได้แก่ อาคารชุดประเภท ค. จำนวน ๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดที่เข้าตรวจสอบ

๒. การจัดการน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองปาดอง ทั้ง ๒๗ แห่ง พบว่า มีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีการจัดการน้ำเสียโดยไม่ระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวน ๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๒ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดที่เข้าตรวจสอบ และมีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีการระบายน้ำทั้งออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวน ๒๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๔๘ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดที่เข้าตรวจสอบ

๓. ดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพื่อส่งตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ จำนวน ๒๒ แห่ง พบว่า มีผลคุณภาพน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด จำนวน ๑๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๘๒ และมีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีผลคุณภาพน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด จำนวน ๔ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งทั้งหมด

๔. พารามิเตอร์ที่มีผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามค่ามาตรฐานมากที่สุด ได้แก่ ค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๗ รองลงมาคือค่าไนโตรเจนในรูปที่เคเอ็น (TKN) คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๗ ของจำนวนตัวอย่างพารามิเตอร์ที่ได้ส่งตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

๕. เมื่อมีการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้มีการปรับปรุง แก้ไข ระบบบำบัดน้ำเสีย และปฏิบัติตามกฎหมาย จนยุติเรื่อง ๓ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และยังคงเหลืออีก ๑๕ แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ ของจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ที่ยังอยู่ในระหว่างการขอขยายระยะเวลาจัดการแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

เชิงคุณภาพ

๑. เมื่อมีการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้แหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดเพิ่มขึ้น

๒. แหล่งกำเนิดมลพิษมีผลคุณภาพน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งเพิ่มขึ้น

๓. เกิดแนวทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างชุมชน แหล่งกำเนิดมลพิษ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำเสียในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะกูด จังหวัดภูเก็ต

๘. การนำไปใช้ประโยชน์ /ผลกระทบ

๘.๑ มีฐานข้อมูลการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่รับผิดชอบ

๘.๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษให้เป็นไปตามมาตรฐาน ก่อนระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๘.๓ การบริหารจัดการและควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการลดผลกระทบจากน้ำเสียที่เกิดขึ้นต่อคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งและภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของหาดป่าตอง

๘.๔ เป็นข้อมูลให้หน่วยงานในพื้นที่ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปใช้ประโยชน์ในการหาแนวทางขยายพื้นที่รวบรวมน้ำเสียให้ครอบคลุมแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือบริหารจัดการจลรวมน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพในการรวมน้ำเสียและส่งไปบำบัดก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๙. ความยุ่งยากและซับซ้อน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๙.๑ การขาดความรู้ ความเข้าใจกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม และการบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ทำให้ขาดการปฏิบัติตามกฎหมาย ขาดการเอาใจใส่ในการรักษาหรือป้องกันผลกระทบที่เกิดจากน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

๙.๒ แหล่งกำเนิดมลพิษ มีการเปลี่ยนผู้จัดการหรือผู้ดูแลบ่อยครั้ง ทำให้ไม่สามารถแสดงแผนผัง/ระบบท่อรวมน้ำเสียของอาคารได้ ซึ่งค่อนข้างยุ่งยากและใช้เวลาในการค้นหาข้อมูล ส่งผลให้ไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดข้อมูลระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษได้

๙.๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษบางรายไม่ให้ความสำคัญในการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลงปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด ทำให้การดำเนินงานมีความยืดเยื้อ

๙.๔ จำนวนเจ้าหน้าที่ในการติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เพียงพอเนื่องจากมีภารกิจในพื้นที่รับผิดชอบ ๕ จังหวัด ทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้า

๙.๕ ส่วนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ รองรับการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำจากหลายโครงการ การวางแผนติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีผลคุณภาพน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐานจึงต้องคำนึงถึงความซับซ้อนของการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ทำให้การวางแผนการติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษต้องล่าช้าออกไป

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ แหล่งกำเนิดมลพิษ ควรมีการตรวจสอบการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของตนให้มีประสิทธิภาพการทำงานเป็นไปตามปกติอย่างสม่ำเสมอ และมีการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้งให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดก่อนระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๑๐.๒ ควรพัฒนาหลักสูตรอบรมให้ความรู้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในการดูแลรักษา และการจัดการน้ำเสียของตนเอง และความรู้ด้านกฎหมายที่มีการรับรองผลการอบรม เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษเข้าใจ และมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการน้ำเสียอย่างถูกหลักวิชาการและหลัก

กฎหมาย ซึ่งสามารถช่วยส่งผลให้ลดปัญหามลพิษด้านน้ำเสียที่จะระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกได้

๑๐.๓ ควรพัฒนาศักยภาพเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในสังกัดอื่นนอกจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สามารถตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง เพื่อช่วยให้มีการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือกรณีร้องเรียนเป็นไปอย่างรวดเร็ว

๑๐.๔ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีมาตรการในการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในท้องถิ่นของตนทราบและปฏิบัติตามกฎหมาย และมีการติดตามผลการปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างต่อเนื่อง

๑๐.๕ การพิจารณาโครงการขยายพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนให้ครอบคลุมพื้นที่เทศบาลเมืองป่าตอง รวมถึงการดูแลรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดแหล่งกำเนิดมลพิษมีการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยไม่ผ่านการบำบัด

๑๐.๖ ส่งเสริมการเฝ้าระวัง การดูแลรักษา และการตรวจสอบการปล่อยน้ำเสียลงลำราง คลองสาธารณะ หรือชายหาด โดยความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน ประชาชน และภาครัฐ รวมทั้งสถาบันการศึกษาและวิจัย

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... นพ. สิริ

(นางสาวมนธิรา เสรีเวสรัตน์)

ผู้เสนอผลงาน

(วันที่) ๗ / ธันวาคม / ๒๕๖๖

ขอรับรองว่าสัดส่วนหรือลักษณะงานในการดำเนินการของผู้เสนอข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... [ลายเซ็น]

(นายเชิดชาย นันทบุตร)

ผู้ร่วมดำเนินการ

(วันที่) ๗ / ธันวาคม / ๒๕๖๖

(ลงชื่อ)..... นพ. นก

(นางสาวณชนก หาญใจ)

ผู้ร่วมดำเนินการ

(วันที่) ๗ / ธันวาคม / ๒๕๖๖

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ร่วมดำเนินการ

(วันที่)..... / ..... / .....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ร่วมดำเนินการ

(วันที่)..... / ..... / .....

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) _____

(นายเชิดชาย นันทบุตร)

ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

ผู้บังคับบัญชาที่ควบคุมดูแลการดำเนินการ

(วันที่) ๗ / ธันวาคม / ๒๕๖๖

(ลงชื่อ) _____

(นางสาวจันทิรา ดวงใส)

ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕

กอง/ศูนย์ สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕

(วันที่) ๗ / ธันวาคม / ๒๕๖๖

หมายเหตุ หากผลงานมีลักษณะเฉพาะ เช่น แผ่นพับ หนังสือ แอปพลิเคชันเสียง ฯลฯ ให้จัดทำบัญชีรายชื่อเรื่อง
เรียงลำดับมาด้วยโดยไม่ต้องจัดส่งพร้อมผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และจัดเตรียมเพื่อนำมา
แสดงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินผลงาน

แบบเค้าโครงข้อเสนอแนวความคิดในการปรับปรุงหรือพัฒนางาน

ของ นางสาวมนธิรา เสรีวารัตน์.....

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๕๖๒

กอง/ศูนย์ สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕.....

เรื่อง แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้ง
ของแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค.

หลักการและเหตุผล

ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่อง กำหนดอาคารประเภท ค. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔ ส่งผลให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายที่จะต้องถูกควบคุมการระบายน้ำทิ้ง โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียที่เข้าข่าย ต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียและบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด

สำหรับการติดตามตรวจสอบการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารบางประเภทและบางขนาด (โรงแรม ร้านอาหาร และอาคารชุด) ที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสีย เทศบาลเมืองปาดอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่พบว่าเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ค. การใช้อำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทดังกล่าวต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งพบว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ค. มีข้อจำกัดต่าง ๆ จำแนกได้ ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านเงินทุน แหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ค. ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก มีรายได้จากการประกอบกิจการที่ไม่แน่นอน บางรายดำเนินการโดยเช่าพื้นที่ดำเนินการ ทำให้การจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเป็นเพียงการบำบัดน้ำเสียขั้นต้น เช่น จัดให้มีถังดักไขมันขนาดเล็ก ซึ่งไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียปริมาณมาก

๒. ด้านความรู้ความเข้าใจ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ค. ไม่มีความรู้เรื่องกฎหมายและไม่ทราบขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อมีการออกคำสั่งโดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้ดำเนินการปรับปรุง แก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษบางรายมีการบริหารจัดการไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนผู้ดูแลระบบ ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง

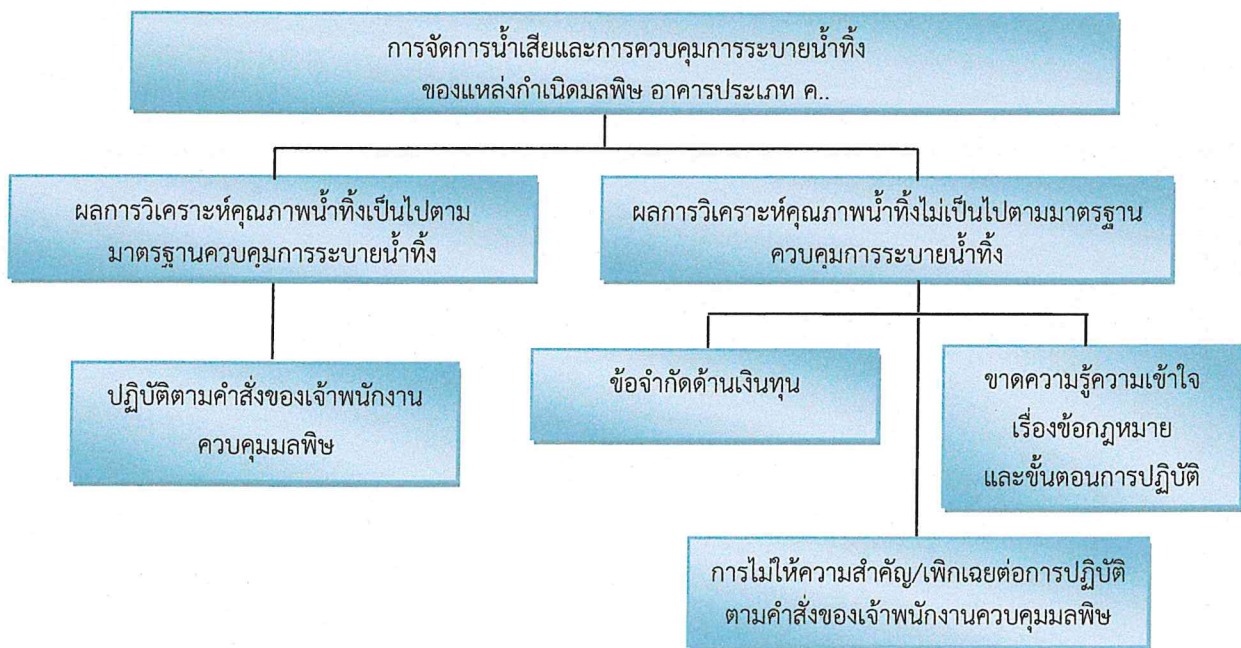
๓. ด้านความเอาใจใส่ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ค. บางรายไม่ให้ความสำคัญในการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด เพิกเฉยต่อการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ขาดการดูแลอย่างต่อเนื่องทำให้ระบบบำบัดน้ำเสียชำรุดเสียหาย ส่งผลให้การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียไม่มีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การติดตามตรวจสอบการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ค. จึงควรมีวิธีการทำความเข้าใจและเข้าถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และเป็นการวางแผนการดำเนินงานติดตามตรวจสอบการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งกับแหล่งกำเนิดประเภทอื่น ๆ ในอนาคตต่อไป

บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

การติดตามตรวจสอบการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารบางประเภทและบางขนาด (โรงแรม ร้านอาหาร และอาคารชุด) ที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสีย เทศบาลเมืองปาดอง อำเภอเกาะกูด จังหวัดภูเก็ต ซึ่งส่วนใหญ่พบว่าแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ค. ทำให้ทราบถึงสาเหตุและอุปสรรคของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทดังกล่าวที่ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยแบ่งได้ดังนี้

จะเห็นได้ว่า แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ค. ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดนั้นมาจาก ๓ สาเหตุ ได้แก่ ข้อจำกัดด้านเงินทุน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก มีรายได้จากการประกอบการที่ไม่แน่นอน และบางรายดำเนินการโดยเช่าพื้นที่ดำเนินการ การขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องข้อกำหนดและขั้นตอนการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตระหนักถึงปัญหาน้ำเสียที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพราะต้องพึ่งพาอาศัยทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามของชายหาดปาดองเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการ แต่ยังขาดความรู้และข้อควรปฏิบัติที่ถูกต้อง และการไม่ให้ความสำคัญหรือเพิกเฉยต่อคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ขาดความเอาใจใส่ การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียอย่างต่อเนื่องทำให้ระบบชำรุดเสียหาย

แนวความคิด

เพื่อให้การจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ค. มีแนวทางการปฏิบัติอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และการดำเนินการติดตามตรวจสอบการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษโดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการวางแผนการติดตามตรวจสอบการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้เสนอผลงานขอเสนอแนวคิดในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค. ดังนี้

๑. ด้านกฎหมาย

๑.๑ การพิจารณานำบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดอาคารประเภท ค. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นต้น มาใช้ประกอบการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ เช่น นำผลจากการปฏิบัติตามกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษไปใช้ในการพิจารณาอนุญาตและต่ออายุใบอนุญาตการประกอบกิจการ และมีมาตรการลงโทษที่เหมาะสมสำหรับแหล่งกำเนิดที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นต้น

๑.๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นควรมีมาตรการในการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในท้องถิ่นของตนทราบ และปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีการติดตามการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีข้อมูลการดำเนินการครบถ้วน

๒. ด้านโครงสร้าง

๒.๑ การสะท้อนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นให้กรมควบคุมมลพิษรับทราบ เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาและการจัดการที่เหมาะสมร่วมกัน เช่น การให้ความรู้ด้านการจัดการน้ำเสียและการควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนดในรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่เข้าใจง่ายผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อให้แหล่งกำเนิดมลพิษเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึง และการเปิดเผยขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แหล่งกำเนิดมลพิษรับทราบ

๓. ด้านแรงจูงใจ

๓.๑ การสร้างแรงจูงใจจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษให้ปฏิบัติตามกฎหมายการควบคุมการระบายน้ำทิ้งให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยการให้รางวัลพิเศษหรือสิทธิพิเศษที่สามารถจูงใจกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีการปฏิบัติตามกฎหมายการควบคุมการระบายน้ำทิ้งให้เป็นไปตามมาตรฐานการควบคุมการระบายน้ำทิ้ง

๓.๒ การพัฒนาระบบการรับรองคุณภาพการจัดการน้ำเสียภาคสมัครใจให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีการบริหารจัดการด้านน้ำเสียของตนเองที่ดี เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใส่ใจในการบริหารจัดการน้ำเสียให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ด้านกฎหมายและด้านวิชาการ

๓.๓ การรณรงค์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ นำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดและมีผลคุณภาพน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด กลับมาหมุนเวียนใช้ใหม่ภายในพื้นที่ประกอบกิจการ เช่น นำน้ำไปรดน้ำต้นไม้ ซึ่งช่วยเพิ่มธาตุอาหารจำเป็นของพืช ช่วยลดปริมาณการใช้สารเคมีและปุ๋ยได้ หรือการนำไปใช้ในโกสุขภัณฑ์ ซึ่งช่วยลดรายจ่ายจากค่าน้ำประปา อีกทั้งช่วยประหยัดน้ำในภาพรวม ทั้งนี้ จะต้องมีกรม่าเชื้อก่อนนำกลับไปใช้เพื่อป้องกันเชื้อโรคที่ปนเปื้อนและแพร่ออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือมนุษย์และสัตว์ได้

ข้อเสนอ

๑. ควรมีการปรับปรุงกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม ระเบียบ และแนวทางการติดตามตรวจสอบ และการบังคับใช้กฎหมายเป็นการเฉพาะกับแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค. ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ของแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค. ร่วมด้วย รวมทั้งให้มีการนำผลจากการติดตามตรวจสอบไปใช้ในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือนำมาใช้ในการปรับปรุงมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. ในการออกคำสั่งทางปกครองกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หากเป็นอาคารขนาดใหญ่ ควรตั้งเป็นคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาออกคำสั่ง หากเป็นอาคารขนาดเล็กให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมาย

๓. จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและหารือร่วมกับผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายของแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค. และเพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษเข้าใจกระบวนการทางกฎหมายและขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

๓. การขอขยายระยะเวลาในการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ ควรพิจารณาตามเหตุอันควร โดยพิจารณาเหตุผลความจำเป็นและมีมาตรการจัดการน้ำเสีย ในระหว่างการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียและมีแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

๔. ควรพัฒนาหลักสูตรอบรมให้ความรู้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในการดูแลรักษา การจัดการน้ำเสียของตนเอง และความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อม และมีเอกสารรับรองสำหรับผู้ผ่านการอบรม เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้เข้าใจ และมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการน้ำเสียอย่างถูกหลักวิชาการ และหลักกฎหมายซึ่งสามารถช่วยส่งผลให้ลดปัญหามลพิษด้านน้ำเสียที่จะระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกได้

๕. ควรพัฒนาศักยภาพศูนย์ช่วยเหลือกฎหมายสิ่งแวดล้อม ให้มีบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่สามารถช่วยเหลือให้ความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับการจัดการน้ำเสียและด้านกฎหมายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษอย่างเป็นรูปธรรมและสามารถปรึกษา หรือหาความรู้ที่ถูกต้องตามหลักกฎหมายและหลักวิชาการไปปรับใช้ได้

๖. ควรพัฒนาศักยภาพบุคลากรในระดับจังหวัด ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการติดตามตรวจสอบ การจัดการน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ และการจัดการเหตุร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๑. กฎหมายบางฉบับมีช่องว่างคือ ความไม่ชัดเจนเพราะต้องอาศัยการตีความ ทำให้เกิดความกำกวมหรือมีความหมายได้หลายทาง ทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความไม่เข้าใจ ดังนั้นควรมีวิธีการสื่อสารหรือพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมด้วย

๒. การเข้าถึงกฎหมายและขั้นตอนปฏิบัติของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ควรให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษเข้าถึงได้ง่าย ในรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่เข้าใจง่ายผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ และการเปิดเผยขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แหล่งกำเนิดมลพิษรับทราบ

โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นควรเข้ามามีบทบาทในการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในท้องถิ่นของตนทราบ

๓. การขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่องและครบถ้วน เช่น ไม่มีฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่ ทำให้ต้องมีการสำรวจพื้นที่ใหม่ ดังนั้นหน่วยงานควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค. มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อม เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดอาคารประเภท ค. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และตระหนักถึงความสำคัญของการควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษให้เป็นไปตามมาตรฐาน ก่อนระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๒. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค. เกิดทัศนคติและแรงจูงใจที่ดีในการจัดการน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ สามารถเป็นต้นแบบที่ก่อให้เกิดเครือข่ายบริหารจัดการน้ำเสียในแหล่งกำเนิดมลพิษ

๓. การบริหารจัดการน้ำเสียและควบคุมการระบายน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีผลคุณภาพน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดเพิ่มขึ้น

๔. เป็นแนวทางในการติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษ อาคารประเภท ค. ในพื้นที่อื่น ๆ ในอนาคต

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. เชิงปริมาณ

๑.๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีการปฏิบัติตามกฎหมายเพิ่มขึ้น โดยมีจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีผลคุณภาพน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนดเพิ่มขึ้น

๒. เชิงคุณภาพ

๒.๑ กระบวนการติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามกฎหมาย

๒.๒ แหล่งน้ำสาธารณะที่รองรับน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ มีดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (WQI) อยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น

ลงชื่อ..... *นางสาว นริธา*

(นางสาวมนธิรา เสรีเวสารัตน์)

ผู้เสนอแนวคิด

วันที่ *๗* / ธันวาคม / ๒๕๖๖